

всичката неприязнь на нѣкои отъ тѣзи младежи къмъ тѣхния покровитель и наставникъ, подозиранъ въ егоизъмъ, славолюбие, скъперничество и желание да изкориства чуждитѣ заслуги. Честолюбивитѣ и надменни младежи, освободени отъ бащина и обществена тирания въ Турско, се предаватъ въ Русия на своеволие, свободомислие и отричане на авторитети, за да стигнатъ до тамъ, да клеветятъ и хулятъ най-недостойно Априлова, спечелилъ си такъвъ престижъ въ България. Имайки предъ очи тия примѣри на разюзданостъ и грандомания у нѣкои руски възпитаници, Априловъ ще е препоръчвалъ на Селимински, като на по-възрастенъ и влиятеленъ членъ на атинската колония, да бди за правилното духовно развитие на младитѣ българи, за да не би да изпаднатъ тѣ въ пороцитѣ на изпратенитѣ да следватъ въ Русия. Селимински, разбира се, ще се съгласи съ подобни предупреждения, понеже сжщо има достатъчно опитъ въ тая областъ. Той дори изказва намѣрение да напише едно „проучване“ по този жизненъ за възпитанието на българскитѣ юноши въпросъ. И той добавя: „Повечето отъ младежитѣ ни тукъ заслужватъ похвала за всичко, и ако понѣкога се държатъ незрѣло, това не е отъ нравствена поквара, ни последица отъ извратено възпитание, а вследствие младежката имъ възраст, което разумнитѣ трѣбва да имъ прощаватъ, като нѣщо неволно у тѣхъ. Нѣкои се напоиха съ питието на разюзданата свобода, ала тѣ, по Божията воля, сж най-невежитѣ и като такива не вѣрвамъ да иматъ нѣкога тежина въ обществения животъ“. Селимински, значи, взима върху си защитата на добритѣ ученици, отъ чийто примѣръ е тѣй доволенъ, за да укори само нѣкои изключения, лишени отъ значение за насоката на мнозинството.

Априловъ ще е зачеквалъ въ писмото си възгледитѣ на нѣмския историкъ Фалмерайера върху етническия характеръ на новитѣ гърци и ще е търсилъ данни върху живота и съчиненията му. Както се знае, Фалмерайеръ, единъ отъ историцитѣ-романтици на Германия, надаренъ съ живо въображение и обладанъ отъ носталгия за Изтокъ, излѣзе въ 1830 г. съ съчинението си „История на Морепъ в сръднитѣ вѣкове“, за да докаже, че елинитѣ на полуострова сж били едва ли не напълно затрити следъ славянскитѣ нахлувания, че отъ великото тѣхно име е останало само една сѣнка (Stat magni